Ширина Т.О.
викладачка кафедри хореографічного мистецтва Херсонського державного університету

ЗНАЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ "ЦИФРОВІЗАЦІЯ В МИСТЕЦТВІ" В ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ХОРЕОГРАФІВ

Сучасний світ стрімко розвивається, і цифрові технології відіграють усе більшу роль у всіх сферах діяльності, зокрема й у мистецтві. Для майбутніх хореографів дисципліна "Цифровізація в мистецтві" стає необхідним елементом підготовки, оскільки відкриває нові можливості для творчого самовираження, навчання та професійної діяльності.

Цифровізація сприяє інтеграції новітніх технологій у процес створення та виконання хореографічних постановок. Використання відеоаналізу руху, 3D-моделювання, віртуальної та доповненої реальності (VR/AR) допомагає вдосконалити техніку танцю та розширити межі традиційного мистецтва. Крім того, цифрові платформи дозволяють зберігати, аналізувати й обмінюватися хореографічними матеріалами.

Завдяки вивченню дисципліни "Цифровізація в мистецтві" майбутні хореографи здобувають навички роботи з програмним забезпеченням для редагування відео, створення цифрових ефектів та мультимедійних постановок. Це дозволяє їм:

- Використовувати сучасні засоби для створення унікальних танцювальних номерів;
- Інтерактивно взаємодіяти з аудиторією через онлайн-платформи;

- Оптимізувати навчальний процес за допомогою цифрових інструментів.

Цифровізація сприяє розвитку дистанційного навчання та онлайн-освіти у сфері хореографії. Відеоуроки, інтерактивні майстер-класи, віртуальні репетиції – усе це стає невід'ємною частиною підготовки сучасного хореографа. Завдяки цифровим технологіям викладачі можуть надавати миттєвий зворотний зв'язок студентам, використовуючи відеоаналіз техніки виконання рухів.

Цифрові інструменти дозволяють хореографам експериментувати з візуальними ефектами, створювати унікальні сценічні рішення та інтегрувати в танець елементи медіа-арту. Наприклад, за допомогою проекційних технологій можна створювати ілюзію взаємодії танцівників з віртуальним простором, що робить постановки більш видовищними та інноваційними.

Також популярними є цифрові платформи для співпраці та обміну досвідом. Хореографи можуть створювати відеоуроки, вести онлайн-тренування та навіть організовувати дистанційні конкурси та фестивалі. Це не лише відкриває нові перспективи для мистецького розвитку, а й дозволяє митцям працювати у глобальному контексті.

Опанування цифрових технологій значно підвищує конкурентоспроможність випускників на ринку праці. Сучасний хореограф має бути не лише творчою особистістю, а й компетентним фахівцем, який володіє інноваційними підходами до постановки та презентації танцювальних номерів. Цифрові інструменти дозволяють створювати унікальні хореографічні концепції, які привертають увагу аудиторії та роботодавців.

Також цифрові технології дають можливість розширити професійні горизонти, створюючи нові формати виступів, включаючи гібридні та віртуальні постановки. Це дозволяє хореографам працювати з

міжнародними партнерами, брати участь у фестивалях та проєктах, не покидаючи власної студії.

Висновки

Впровадження дисципліни "Цифровізація в мистецтві" у підготовку майбутніх хореографів є надзвичайно важливим етапом у розвитку сучасної освіти. Це дозволяє студентам розширювати свої можливості, підвищувати рівень професійної компетентності та впевнено адаптуватися до цифрового середовища. Поєднання традиційної хореографії з новітніми технологіями сприяє збереженню та розвитку мистецтва танцю в умовах сучасного світу.

Подальші дослідження у цій сфері можуть зосередитися на детальному аналізі ефективності використання цифрових технологій у хореографічній освіті, а також розробці інтерактивних методик навчання, які б сприяли глибшому засвоєнню матеріалу та підвищенню креативності студентів.

Список використаних джерел:

1. Дрюк Б.О., Ціпов’яз А.Т. Використання сучасних технологій у навчанні та практиці хореографії. Тенденції і перспективи розвитку хореографічного мистецтва у контексті культурно-освітніх процесів: збірник наукових праць І Всеукраїнської науково-практичної конференції, 23-25 травня 2024 р. [гол. ред. Л. М. Рибалко]. – Полтава: Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка», 2024. С.102-103

2. Косенко Г. Застосування VR-технологій у викладанні мистецьких дисциплін у вищих навчальних закладах. Культурологія та соціальні комунікації: інноваційні стратегії розвитку : матер. міжнар. наук. конф., присвяч. 95-річчю ХДАК (21-22 листоп. 2024 р.) У 2 ч. Ч. 2 / Харків. держ. акад. культури ; [під ред. доц. Н. Рябухи та ін.]. – Харків : ХДАК, 2024. – 328 с С.156-157

3. Росенко Н. Інноваційні підходи в професійній хореографічній

освіті. Культурологія та соціальні комунікації: інноваційні стратегії розвитку : матер. міжнар. наук. конф., присвяч. 95-річчю ХДАК (21-22 листоп. 2024 р.) У 2 ч. Ч. 2 / Харків. держ. акад. культури ; [під ред. доц. Н. Рябухи та ін.]. – Харків : ХДАК, 2024. – 328 с. С 274-276